

(Klein) har allerede viist, at denne Erindring i sin Almindelighed ikke er fuldkommen gyldig, og skøndt jeg ikke overfor den høitærede Minister skal nægte, at jeg kan have brugt Ord i denne Sag, som jeg tilstaaer afficerer mig endeel, der kunde give Anledning til at rejse en saadan Breddelse imod mig, troer jeg dog, at jeg i den Opfattelse, som ligger til Grund for de Ytringer, der ere udtalte af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Ste Valgfreds (Dypermann), der gjorde sig Umage for at pille mit Foredrag fra hinanden og gjøre det saamaat som muligt, saavel som i de Udtalelser af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Zischer), hvorved han støttede sig til mit Foredrag, har en Reskærbiggjorelse for, at jeg ikke har gjort mig skyldig i Modsigelse, idet ingen af de Herrer have udtalt sig i denne Retning. Jeg er fuldkommen overbevist om, at selv om mine Ord havde givet Anledning til at antage dette, er der dog ingen Modsigelse i den Tanke, jeg udtalte hiin Aften, og de Indvendinger, der ere fremkomne imod den, have ikke kunnet give mig nogen anden Overbeviisning, end at der foreligger en Ulovlighed, en Ulovlighed, der kan have uheldige Følger ikke alene for Finantserne, men ogsaa for vor hele constitutionelle Udvikling, og denne Ulovlighed have vi ikke troet at kunne rette paa anden Maade end ved at give Ministeren den legale Bemyndigelse, han savner. Der er en Betragtning endnu, vedkommende Lovligheden, som omfatter baade Fortiden og Nutiden og navnlig Fortiden som gribende ind over Nutiden, idet den høitærede Minister har erklæret sig bunden ved Fortiden. I det Dieblit vi — jeg mener dermed Finantsudvalgets Fleertal — ansee den Foranstaltning, som her er Spørgsmaal om, for ulovlig, maa efter vor Opfattelse denne Ulovlighed ogsaa thynge paa den nuværende høitærede Minister, fordi han har sat den i Værd den 1ste April d. A., og vi kunne ikke fritage ham for Trykket af denne Ulovlighed uden ved at give ham den Bemyndigelse, som vi her have foreslaaet. Vi troe at kunne forsvare at give denne Bemyndigelse, der gaaer ud paa ikke at berøve Monarchiets Finantsminister de Midler, hvorpaa han har gjort Regning, men vi troe ikke at

kunne forsvare at give Bemyndigelsen paa de Betingelser, som den ofte omtalte Aftale forudsætter. — Den høitærede Minister har sagt, at det er et Laan, men jeg maa tilstaae, at det ikke er mig muligt at begribe, at det er saa; thi selv om det i Formen var et Laan, saa er det givet under saadanne Betingelser, at Begrebet om et Laan aldeles forsvinder. For at det skal kunne være et Laan, fordres for det Første det, at det kan kræves tilbage, og den høitærede Minister har sagt: giv mig Midler ihænde, hvorved jeg kan faae det tilbage — jeg mangler ethvert Middel til at fravriste Finantsministeren de Penge, han har ihænde, — er det et Laan? — Den høitærede Minister maa derhos ikke overse, at det er en væsentlig Betingelse for, at den bevidste Transaction kan ansees som et Laan, at jeg ikke tvinges til at tage det tilbage i en anden Form end den, hvori jeg har ugleveret det; thi det er ikke et Laan, naar jeg tvinges til at tage imod noget andet end det, jeg har overleveret; det er ganske vist, at derved tabes aldeles Charakteren af et Laan, selv uden Hensyn til de øvrige dermed forbundne byrdefulde Betingelser. Jeg er fuldkommen overbevist om, at dermed Hensyn til Opbyggelsesvarslet let vil kunne træffes Overenskomst med den Deel af Thingets Medlemmer, der ansee sig forpligtede til at holde fast ved det, der er foreslaaet af Udvalget. Jeg tør udtale paa Udvalgets Vegne, at det ikke er Hensigten at lægge Hindring i Veien, der kan virke forstyrrende paa det Heles Vel eller paa en Foranstaltning, som vil genere Finantsbestyrelsen i høi Maade, men hvad man vil, er kun, at Finantsministeren selv skal svare for den Handling, han har foretaget. Vi kunne ikke ramme ham og vi kunne ikke gjøre ham ansvarlig derfor, men vi ville ikke være hans Rykborger saaledes, at han igjennem os skal have et Forsvar for den Foranstaltning, han uden at raadspørge os har foretaget med vore Midler. Der er fremdeles til Forsvar for Foranstaltningen sagt af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (S. Hage) tilligemed flere, at der ikke var den allerringeste Begrændsning med Hensyn til den Myndighed, den høitærede Indenrigsminister har over Reserverfonden. Jeg har allerede engang